

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/296/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201991
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3614201991.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, 851 01 Bratislava IČO: 36 613 843 proti odporkyňi: Y. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U.Ľ. V. XXX, XXX XX U. V., občan SR, toho času na neznámom mieste zastúpenej opatrovníkom Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám 7,811 02 Bratislava IČO: 42 362 962, zastúpená JUDr. Bohdanom Jakubisom advokátom so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd priznáva vedľajšiemu účastníkovi a opatrovníkovi odporcu náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

Dňa 11.04.2014 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu návrh na začatie konania zo dňa 01.04.2014, ktorým sa voči odporkyňi domáhal zaplatenia sumy 986,69 eur spolu s úrokom z omeškania ročne vo výške 8,50% ročne zo sumy 985,21 eur od 28.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 uzatvorenej medzi postupcom a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyňi. Odporkyňa si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere č.261994816 uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. nesplnila tým, že úver nesplácala podľa zmluvy, preto sa navrhovateľ domáhal úhrady záväzku voči nej. Odporkyňa sa dostala do omeškania dňa 28.06.2013 odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky resp. po splatnosti úveru, ktorá nastala po jej postúpení a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhovala sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva v celkovej výške 1145,81eur pozostávajúcej z istiny 985,21 eur, riadneho úroku 1,48 eur, úroku z omeškania 158,90 eur a ostatného príslušenstva 0,22 eur a úrok z omeškania 158,90 eur, ktorý si navrhovateľ neuplatňuje. Návrh odôvodnil tým, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, preto sa vzťahy zo zmluvy o úvere spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov konania, pričom všeobecná úprava premlčania je obsiahnutá v § 387 a nasl. Obchodného zákonníka a na daný vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka v zmysle ktorého sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí zo dňa 27.03.2013 sp. zn. 6M Cdo 4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove.

Súd konal vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP.

Súd ustanovil odporkyňu opatrovníka Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 podľa § 29 ods.2 OSP z dôvodu, že pobyt odporkyne nie je známy.

Do konania vstúpil vedľajší účastník v VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 dňa 17.09.2014 teda za účinnosti OSP účinného do 31.12.2014.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom Zmluvy o bežnom účte zo dňa 17.09.2002č.l.5 spisu, zmluvy o vydaní a používaní bankovej karty zo dňa 30.09.2002č.l.6 spisu, odstúpenia Slovenskej sporiteľne od zmluvy podaním zo dňa 05.05.2011 č.l.7, všeobecných podmienok účinných k 01.08.2002 č.l.8-11 spisu, oznámenia o postúpení pohľadávky č. l. 12 spisu, zmluvy o postúpení pohľadávky č.l.13-21 spisu, pokusu o zmier č.l.22 spisu, vyjadrenia vedľajšieho účastníka č.l.55-57 spisu, vyjadrenia opatrovníka odporkyne zo dňa 22.06.2015 č.l.61-62 spisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o bežnom účte zo dňa 17.09.2002 vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporkyňou zmluvu o bežnom účte, následne bola dňa 30.09.2002 medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o vydaní a používaní bankovej karty na základe ktorej bol odporkyne poskytnutý hotovostný vo výške 500 Sk 165,99 eur. Súčasťou listinných dokladov boli všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 01.08.2002. Ku dňu postúpenia pohľadávky 27.06.2013 predstavovala pohľadávka Slovenskej sporiteľne sumu 985,21 eur.

Podaním zo dňa 17.09.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013 č.l.22-26 spisu v spojení s prílohou k nej súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči odporkyňi s príslušenstvom, ktorá je predmetom konania na navrhovateľa. Pričom z prílohy č. l. 21 je zrejme že úver je splatný pričom zostatok pohľadávky bol 985,21eur istiny, pričom odporkyňa bola v omeškaní so splátkami ku dňu postúpenia 781 dní.

Z pokusu o zmier zo dňa 20.03.2014 vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporkyňu na plnenie do 27.03.2014, pričom pohľadávka z neuhradeného úveru predstavovala neuhradený úver 985,21 eur, zmluvný úrok 61,03 eur, riadny úrok 1,48 eur, úrok z omeškania 19,49 eur, zmluvný úrok 139,41 eur, náklady klienta 0,22 eur , spolu vo výške 1206,84 eur, pričom navrhovateľ si uplatnil istinu985,21 eur so zákonným úrokom z omeškania.

Z článku IV bodu 4.2 písm. d/ zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2013 čl.15 spisu vyplýva, že postupca výslovne prehlasuje, že pohľadávky spĺňajú zákonné predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách.

K veci sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní a poukázal na to, že nebolo preukázané, kedy a ako právny predchodca navrhovateľa/ banka / vyzval odporkyňu na plnenie na zaplatenie zvyšku dlhu kôli omeškaniu so splátkami ani splnenie podmienok postúpenia pohľadávok podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neboli splnené. V zmysle uvedeného ustanovenia zákona musia byť splnené dve podmienky a to , že klient je v omeškaní aspoň 90 dní a že ho banka vyzvala na splnenie povinnosti písomne. Poukázal v tomto smere na judikatúru súdov okrem iného aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013, tiež poukázal na ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 občianskeho zákonníka predchodca navrhovateľa neupozornil spotrebiteľa po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

K veci sa vyjadril opatrovník odporkyne poukázal na nesplnenie základných predpokladov postúpenia pohľadávky a to postupiteľnosť bankovej pohľadávky, predchádzajúca písomná výzva klientovi, omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní, postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní, postupiteľnosť tretej osobe a nevyžaduje súhlas klienta.

Zástupca navrhovateľa žiadal žalobe vyhovieť, poukázal na to, že omeškanie dlžníka trvalo viac ako 90 dní a s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB, pričom predchodca navrhovateľa neporušil ust. § 92 ods.8 aj pokiaľ konal v súlade aj v prípade, ak by písomnú výzvu nezasielal. Navrhovateľ nedisponuje výzvou adresovanou odporcovi pred postúpením pohľadávky.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 121 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali. Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa §92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách / účinného v čase postúpenia pohľadávky / Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou /" ďalej len postupník" ,aj bez súhlasu klienta.

Súd mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava poskytla odporkyni úver na základe zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 30.09.2002, ktorý ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala istinu 985,21 eur, ktorú si navrhovateľ uplatnil spolu so zákonným úrokom z omeškania.

V zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Nakoľko uvedený predpis neobsahuje prechodné ustanovenia k tejto úprave účinnej od 01.05.2014 a ide o procesný predpis, použije sa ustanovenie aj na záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona.

Podľa § 48 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len aj je to v tomto alebo inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, alebo majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa §107ods.1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

V konaní bolo preto potrebné najskôr posúdiť, či nárok uplatnený navrhovateľom, nie je premlčaný.

I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho

zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Pre odporcu ako spotrebiteľa je nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednávajúcu vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, ako aj z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie.

V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí podľa názoru súdu platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal.

V danom prípade súd dospel k záveru, že došlo zároveň s odstúpením od zmluvy aj k zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu navrhovateľa, navrhovateľ nepreukázal, že právny predchodca navrhovateľa vyzval odporkyňu na plnenie v lehote 15-dní podľa § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, lebo právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa listom zo dňa 05.05.2011 odstúpil od zmluvy, teda navrhovateľovi by vzniklo právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom navrhovateľ nepreukázal, kedy právny predchodca navrhovateľa doručil odstúpenie od zmluvy odporkyňi, ale z listu založeného v súdnom spise na č.l.7 spisu je zrejmé, že list bol vyhotovený dňa 05.05.2011, teda musel byť doručený odporkyňi najneskôr do konca mája 2011, teda od 01.06.2011 začala plynúť dvojročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uplynula 01.06.2013, pričom navrhovateľ podal návrh na súd dňa 11.04.2014, teda nepochybne po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva. Súd dospel k záveru, že nárok je premlčaný, z dôvodu, že v danom prípade na vydanie bezdôvodného obohatenia plynie dvojročná lehota odo dňa odstúpenia od zmluvy, vzhľadom na to, že návrh na súde bol uplatnený dňa 11.04.2014, teda po zákonom stanovenej dvojročnej lehote na uplatnenie práva. Súd vychádza z právneho názoru vysloveného rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co 773/2011 z 16.11.2014, v ktorom odvolací súd ustálil, že zmluva uzavretá na jednej strane s bankou a na druhej strane so spotrebiteľom je absolútnym obchodom podľa tretej časti Obchodného zákonníka, zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu regulovanú občianskoprávnou úpravou a išlo by o rozpor s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak by sa postavenie spotrebiteľa použitím inštitútu odstúpenia od zmluvy podľa Obchodného práva zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie. Právna úprava odstúpenia od zmluvy upravená v § 48 Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa priaznivejšia, keď zakotvuje, že v dôsledku odstúpenia od zmluvy sa zmluva zrušuje od samého počiatku, pričom akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa k zániku zmluvy s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje. V spojitosti s § 457 občianskeho zákonníka sú potom účastníci povinní vrátiť to čo si vzájomne plnili. Ďalej prvostupňový súd poukazuje na právny názor uvedený v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 185/2014 z 17.12.2014 podľa ktorého odstúpenie od úverovej zmluvy sa spravuje § 48 Občianskeho zákonníka, preto aj plynutie premlčacej lehoty je potrebné posudzovať podľa občianskeho zákonníka. Na tento právny názor odkazuje aj uznesenie ÚS č. k. IÚS 402/2013 z 19.06.2013.

V danom prípade súd dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok je premlčaný, lebo právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy o úverovej karte listom zo dňa 05.05.2011, teda dvojročná premlčacia lehota musela uplynúť najneskôr do konca mája roka 2013, pričom navrhovateľ podal žalobu dňa 11.04.2014, teda po zákonom stanovenej dvojročnej lehote na uplatnenie práva. Súd k premlčaniu nároku prihliadol ex offo, preto sa námietkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa nezaoberal, lebo zamietol návrh z iných právnych dôvodov.

O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods.7 OSP tak, že opatrovníkovi odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré budú vyčíslené súdom v samostatnom uznesení po právoplatnosti konania vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).